

ע"פ 6319/01/17 - מדינת ישראל נגד סאלח אלטלאקה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 מאי 2017

עפ"ג 6319-01-17 מדינת ישראל נ' אלטלאקה

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופטת זהבה בוסתן

כבוד השופטת נאוה בכור

מדינת ישראל

המעוררת

נגד

סאלח אלטלאקה

המשיב

נוכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד רועי לוס

המשיב ובא כוחו עו"ד ציקי פלדמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 56522-07-15 (בית משפט השלום ברמלה) בהסעת 6 שב"חים בהיותו שיכור, ונידון בגין תיק זה ל-4 חודשי מאסר בפועל והורשע על פי הודאתו בת"פ 43340-05-16 (בית משפט השלום ברמלה) בעבירה של נהיגה פוחזת ונידון גם בגין תיק זה ל-4 חודשי מאסר ובסך הכל נידון המשיב ל-6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות.

כמו כן, נידון המשיב ל-6 חודשי מאסר על תנאי ו-3 חודשי מאסר על תנאי, בתנאים המפורטים בגזר הדין, לפסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 30 חודש ושנת פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום קנס בסך 8,000 ₪.

הערעור מחולק כלפי קולת עונש המאסר בפועל וב"כ המעורר טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגא בית המשפט קמא כאשר לא נתן ביטוי ראוי לחומרת העבירות ולפגיעתן באינטרס הציבורי, והשית על המשיב עונש הסוטה באופן קיצוני לקולא שאין בו כדי לבטא את עיקרון ההלימה שהוא עיקרון מנחה בהבניית שיקול דעת בענייני ענישה בעבירות של הסעת שב"חים, נהיגה בשכרות ונהיגה פוחזת.

ב"כ המערער טוען עוד, בהסתמך על פסיקה שצוטטה בסעיף 19 לנימוקי הערעור, כי עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המשיב, ובית המשפט קמא לא נתן ביטוי הולם לצורך להרתיע אותו ואחרים שכמותו מלנהוג כפי שנהג במקרים נושא הערעור.

לטענת ב"כ המערער, טעה בית משפט קמא שהורה על חפיפת עונשי המאסר, לתקופה של 4 חודשים כל אחת, בחלקם זה לזה ללא כל נימוק מוצדק לעשות כן.

ב"כ המשיב מתנגדת להחמרה בעונש המאסר שהוטל על המשיב ומצביעה על כך שהוא היה עצור במשך חודשיים מאחורי סורג ובריה בקשר לעבירות נושא הערעור ואלה לא נוכו מתקופת המאסר שהוטלה עליו על ידי בית משפט קמא, וכן היה עצור במעצר בית במשך 4 חודשים נוספים.

לטענת ב"כ המשיב, המשיב השתקם, לא מדובר בעבירות בחומרה כזו המצדיקה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

ב"כ המערער טוען עוד כי המשיב ביצע את העבירות של הסעת 6 שב"חים ונהיגה בשכרות כאשר ממתין לטיעונים לעונש בקשר לעבירה של נהיגה פוחזת אשר נדחו על מנת לקבל חוות דעת של הממונה על עבודות השירות שהסכים לקבלו לריצוי מאסר בעבודות שירות.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא קבע, ובצדק, כל אחד מכתבי האישום נושא גזר הדין מתאר אירוע אחד, מכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם ענישה הולם אחד.

בית המשפט קמא קבע נכונה את הערכים המוגנים שבהם פגע המשיב בכל אחת מעבירותיו נושא גזר הדין, כאשר ביחס לעבירת הסעת השב"ח הוא פגע פוטנציאלית בביטחון המדינה ובסמכותה לקבוע את זהות הבאים לשעריה, ולגבי הנהיגה בשכרות והנהיגה הפוחזת הוא פגע בהגנה על שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך. בית המשפט קמא ראה בחומרה את המעשה נושא כתב האישום השני לעומת המעשה נושא כתב האישום הראשון וקבע כי מדובר בפגיעה ברף הבינוני בכל אחד מהאינטרסים המוגנים.

איננו רואים עין בעין את התייחסות בית המשפט קמא לפגיעה בערכים המוגנים בכל אחד מהמעשים נושא כתבי האישום, שכן הפגיעה בערכים המוגנים על ידי הנהיגה המתוארת בכתב האישום השני איננה זהה לפגיעה בערכים המוגנים על ידי הסעת השב"חים ונהיגה בשכרות נושא כתב האישום הראשון, והאמור בכל אחד מכתבי האישום יוכיח.

בית המשפט קמא קבע את מתחם הענישה בכל אחד מהמקרים נושא כתבי האישום בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל, ולא מצא, ובצדק, כל נימוק לסטות ממתחם ענישה זה.

בכל הכבוד לבית המשפט קמא, אנו סבורים כי מתחם הענישה שקבע לכל אחד מהמעשים נושא כתבי האישום הוא מקל מידי ואנו סבורים כי מן הראוי היה לקבוע את מתחמי הענישה לכל אחד מהמעשים נושאי כתבי האישום בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר.

אומנם, בית משפט קמא לא התעלם מהשיקול של הרתעת היחיד שכן למשיב הרשעה קודמת בגין עבירות רכוש כלפי רכב בגינם ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכך גם לא התעלם מהעובדה שביצע את המעשים נושא כתב האישום הראשון בעודו ממתין לטיעונים לעונש בעניין כתב האישום השני, אך לא נתן לכך את המשקל הראוי בקביעת העונש, גם

אם לא ניתן בתקופת המאסר את חודשי המעצר שריצה המשיב בקשר לעבירות נושא גזר הדין.

אומנם, בית המשפט קמא פסל את המשיב מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה משמעותית, וכך גם הטיל עליו קנס הולם, אך עדיין אין בכך כדי לבטא מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נושא גזר הדין ואת עקרון ההלימה, שהוא עיקרון המוביל על פי תיקון 113 לחוק העונשין, וכך גם לא מצאנו הצדקה לחפיפה חלקית בין שני עונשי המאסר שהטיל בית המשפט קמא בגין כל אחד מכתבי האישום.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאנו מתעלמים מההלכה לפיה בית המשפט שמקבל ערעור על קולת העונש לא ממצה את הדין עם הנאשם, אנו מקבלים את הערעור ומטילים על המשיב שנת מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו, החל מיום 18.5.16 עד 07.07.16.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 56522-07-15 (בית משפט השלום ברמלה) ובת"פ 43340-05-16 (בית משפט השלום ברמלה) יעמדו בתוקפם.

המערער יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 01.08.2017 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המשיב לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום יא' אייר
תשע"ז, 07/05/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

זהבה בוסתן, שופטת נאוה בכור, שופטת